

Sygn. akt VU 48/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

9 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : sekr. sądowy Izabela Niedobeca-Kępa

po rozpoznaniu 9 października 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **D. D.**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania **D. D.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K.

z dnia 10 grudnia 2018 roku

sygn. (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt V U 48/ 19

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z 10 grudnia 2018 roku, znak (...), Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) uchylił w całości orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. z 28 września 2018 roku, nr (...), o odmowie wydanie orzeczenia o niepełnosprawności wobec odwołującej D. D.. WZON nie zaliczył odwołującej do stopnia niepełnosprawności i wskazał, iż jej stan zdrowia nie narusza sprawności organizmu w sposób kwalifikujący ją do lekkiego lub innego stopnia niepełnosprawności.

Odwołująca wniosła o zmianę orzeczenia WZON i wskazała, że powinna zostać zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym, a z całą pewnością w stopniu lekkim. W uzasadnieniu podkreśliła, że orzeczeniem PZON z 2000 roku została zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe z powodu wady wzroku i od tego czasu jej stan zdrowia uległ pogorszeniu, a nie poprawie.

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia. WZON dodał, iż decyzja o zaliczeniu odwołującej do lekkiego stopnia niepełnosprawności została wydana z rażącym naruszeniem prawa oraz interesu społecznego, a co za tym idzie, nie może ona pozostać w obrocie prawnym.

Sąd ustalił co następuje:

Orzeczeniem z 28 września 2018 roku, nr (...), Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wobec odwołującej D. D.. W uzasadnieniu wskazał, iż 5 grudnia 2000 roku Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. wydał orzeczenie w którym zaliczył odwołującą do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe. Zdaniem PZON, orzeczenie z 2000 roku nie utraciło ważności i w świetle przedstawionej przez odwołującą dokumentacji medycznej, brak było podstaw do zmiany posiadanego przez nią stopnia niepełnosprawności.

Orzeczeniem z 10 grudnia 2018 roku, znak (...), Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) uchylił w całości orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. z 28 września 2018 roku i nie zaliczył odwołującej do stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu zaznaczył, że na podstawie dokonanej oceny dokumentacji medycznej, a także przeprowadzonych badań i wywiadów, stan zdrowia odwołującej nie narusza sprawności jej organizmu w sposób kwalifikujący ją do lekkiego lub innego stopnia niepełnosprawności. WZON podkreślił, że odwołująca jest osobą całkowicie sprawną i samodzielną, a także nie wymaga ona pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. WZON zaznaczył również, że odwołująca jest zdolna do wykonywania pracy na otwartym rynku pracy, a naruszona sprawność organizmu nie powoduje w sposób istotny obniżenia zdolności do wykonywania pracy, co oznacza, że nie ma ograniczeń w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżających wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością fizyczną i psychiczną. Nadto, WZON zaznaczył, że odwołująca nie ma ograniczeń w pełnieniu ról społecznych dających się kompensować przy pomocy wyposażania w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

U odwołującej występuje stan po odwarstwieniu siatkówki, pseudosoczewkowość, ślepotą oka lewego, zez rozbieżny oka lewego oraz jaskra oka prawego. Do przyznania niepełnosprawności bierze się pod uwagę zakres naruszenia sprawności organizmu spowodowany przez choroby narządu wzroku w tym wrodzone lub nabyte wady narządu wzroku powodujące ograniczenie jego sprawności i prowadzące do obniżenia ostrości wzroku w oku lepszym do 0,3 według Snellena po wyrównaniu wady szklami korekcyjnymi lub ograniczenie pola widzenia do przestrzeni zawartej w granicach 30 stopni. Odwołującą posiada pełną ostrość wzroku oka prawego do dali i do bliży oraz prawidłowe pole widzenia. Powyższe parametry nie kwalifikują jej do przyznania stopnia niepełnosprawności.

Dowód: akta organu rentowego:

- orzeczenie PZON z 28.09.2018r.,
- dokumentacja lekarska znajdująca się w aktach,
- orzeczenie WZON z 10.12.2018r.,

dokumentacja medyczna k. 21-23, opinia biegłej z zakresu okulistyki M. J. k.19-20, przesłuchanie odwołującej k.41v.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, także w oparciu o dowód z opinii biegłej z zakresu okulistyki M. J., który wraz dowodami z dokumentów tworzył wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r., Nr 127 poz. 721 j.t. ze zm.) do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z kolei ustęp 2 powyższego artykułu stanowi, iż do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Odwołującą posiada pełną ostrość wzroku oka prawego do dali i do bliży oraz prawidłowe pole widzenia, a wobec tego jej stan zdrowia nie kwalifikuje jej do przyznania stopnia niepełnosprawności. Ustalając stopień niepełnosprawności odwołującej, Sąd podzielił opinię biegłej z zakresu okulistyki M. J. jako sporządzoną przez osobę będącą specjalistą z zakresu schorzeń występujących u odwołującej. Podkreślenie przy tym wymaga, że żadna ze stron, w zakreślonym przez Sąd terminie, nie złożyła zastrzeżeń do opinii. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miała okoliczność, że odwołująca orzeczeniem PZON z 2000 roku została zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe z powodu wady oka lewego. A zatem konsekwentnie - aktualne pogorszenie stanu tego oka w stosunku do tego co było wcześniej również nie może stanowić argumentu za uwzględnieniem odwołania. Zgodnie z bowiem z wolą ustawodawcy osoba, która posiada przynajmniej jedno oko spełniające ww. warunki nie może być zaliczona do osób niepełnosprawnych. Wcześniej wydane błędne orzeczenie nie stanowi praw nabytych i nie może rodzić aktualnie uprawnień dla odwołującej.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.